

AJUDANT A VIURE

Llibertat i responsabilitat

Davant la llarga crisi que patim van sentint-se cada vegada més veus demanant un rearmament moral de la nostra societat. Cal aplaudir aquesta sensibilitat que palesa un impuls ètic i de responsabilitat col·lectiva. Em queda el dubte de si aquesta sensibilitat passa a les decisions personals i es va traduint en processos de canvi econòmic, polític, cultural, etc. Sense decisions que ens impliquen a cadascú resultarà difícil construir entre tots una societat de més qualitat i sobre la base de valors més alts, més nobles.

Tots som lliures a l'hora d'actuar i ho fem sota la nostra responsabilitat, però som éssers socials, persones interrelacionades, mai només individus aïllats. Les nostres decisions comporten responsabilitats també davant els altres: és el component moral.

La proximitat d'una nova Pasqua és una bona oportunitat per identificar allò que realment mou les nostres decisions. Celebrar la Pasqua —que és anunci i experiència d'alliberament de tots els límits possibles— demana créixer en una llibertat acompanyada d'actituds responsables, públiques i privades, i desenvolupar positivament les moltes possibilitats amb què el Senyor ens ha beneït. També el sentit transcendent de la nostra vida. Hi tenim capacitats sorprenents i hem de plantejar-nos contínuament allò que podem i hem de ser. Serà la millor manera de veure i decidir què cal canviar en allò personal i en allò col·lectiu.

Certament tots tenim molt a corregir. També en la vida dels cristians i en la mateixa Comunitat Eclesial hi ha dèficits i no podem viure satisfets, ni com a individus ni com a institució. Però sempre és possible (i necessari) millorar. Podem estar ben segurs que viure amb la dignitat que ens correspon, és a dir, amb llibertat, justícia, veritat, amor... i responsabilitat, és la millor de les fortunes. No arribar a uns bons nivells en aquests valors, sempre serà una desgràcia.

Penso que ens hauríem d'ajudar els uns als altres a viure més oberts al futur, tot i que no tenim molt clar cap a on anem, però ningú no nega que estem deixant enrere una època. El Papa Benet XVI a la seva encíclica sobre l'esperança cristiana («Spe salvi») diu que la fe ens dóna ja ara quelcom de la realitat esperada, que atreu el futur dins el present, de manera que el futur ja no és el purament «encara no», i que les realitats futures repercuteixen en les presents i les futures.

Els problemes que ens acompanyen són innegables, i nombroses les nostres infidelitats, però no ens han d'aclaparar: els núvols no ens poden dur a negar les estrelles. Cal que obrim els ulls també a totes les realitats positives i als petits creixements de cada dia. És amb aquesta actitud esperançada com hem d'anar realitzant el nostre projecte pastoral diocesà de presència d'Església en el món, perquè els seguidors de Jesús «tal com ell ens ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia» (2Pe 3,13).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

La nostra diòcesi té un nou prevere

Diumenge passat, a les cinc de la tarda a la Catedral, el bisbe Joan Piris, va ordenar prevere a Manuel de la Varga, fins ara diaca en servei a la parròquia d'Alcarràs.

Un nombrós nombre de preveres i fidels va acompanyar a Mn. Manuel.

Com a novetat cal assenyalar que el nou prevere és un home amb llarg recorregut donat que és vidu, amb dos fills ja adults, i amb dues titulacions universitàries, cosa que l'ha portat a desenvolupar diferents oficis en la seva carrera professional.

Ara comença per a ell una nova etapa en la seva vida. Li desitgem el millor.

Compromís missioner de Càrol Garcia

El dissabte 18 de febrer a les 12 del migdia, la parròquia d'Almacelles ha acollit en un missa a un gran nombre de persones que han volgut acompanyar en el seu compromís missioner a Càrol Garcia. Aquesta dona jove viu a Almacelles i des de fa alguns anys pateix una greu malaltia pulmonar degenerativa que l'obliga a passar llargues temporades hospitalitzada tot limitant greument la seva vida.

La seva malaltia li ha impedit continuar en terres africanes la seva vocació missionera. Malgrat tot, ha volgut fer ara públicament el seu compromís missioner amb la congregació de les Missioneres de Nostra Senyora d'Àfrica.

Tot i ser conscient que mai no podrà tornar a l'Àfrica ha volgut manifestar públicament davant una munió de persones amigues vingudes d'arreu, el seu compromís de vida amb aquestes missioneres d'Àfrica. Aquest compromís el viurà amb la seva greu malaltia i des de casa seva.

La celebració ha tingut un moment especialment emotiu quan ella ha llegit des de la seva cadira de rodes el seu compromís missioner.

Val a dir que Càrol Garcia escriu (sempre que li ho permet la seva feble salut) el que ella anomena «El correu dels dimarts». Aquestes cartes enviades per internet en les que comparteix el seu procés vital i espiritual, són profundament valorades per més de 400 per-

sones que les reben puntualment cada dimarts. Algunes d'aquestes han manifestat que els escrits d'aquesta dona amb salut precària però amb gran fe, els ajuden a viure la vida més profundament per la gran qualitat humana que desprenen.

Notícies de Càritas

El passat divendres es van reunir a la seu de Càritas Diocesana de Lleida (pl. Sant Josep 2), els responsables de les Càritas diocesanes de Solsona, Lleida i Urgell.

Aquestes reunions vénen sent habituals donat que les tres Càritas treballen cada cop més conjuntament. Entre altres coses han tractat de les properes jornades conjuntes de formació per voluntaris i contractats, la presentació conjunta de les respectives memòries anuals, etc.

Cal assenyalar que el mateix divendres, a les 19 h, es va reunir el Consell diocesà d'aquesta entitat diocesana,

format per 4 membres de la directiva, els 4 representants de les Càritas parroquials i varis responsables dels programes.

A la fi de la seva reunió varen visitar l'estat avançat

de les obres del que serà la seu de la nova fundació Mn. Jaume Rubió que es troba en la tercera planta de l'edifici de Càritas.

Aquesta fundació recentment aprovada, formada per Càritas i Troballes té com a objectiu dinamitzar el programa d'inserció laboral de Càritas diocesana de Lleida.

Pròximament l'informarem més àmpliament.

DIUMENGE III DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1, 22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'esclat i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la pelegrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí.

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fíjate en el sábado para santificarlo.

Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Jesús expulsa els mercaders del temple.
Pintura del Giotto, Capella Scrovegni, Pàdua (Itàlia)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero, para los llamados —judíos o griegos—, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.» Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

Jesús, el nou temple

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30 ■ **dimarts**: Dn 3, 25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35 ■ **dimecres**: Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23 ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34 ■ **dissabte**: Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18, 9-14 ■ **diumenge** vinent, IV de Quaresma (lit. hores 4a setm.): 2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21.

L'episodi de l'expulsió dels venedors del temple, en Joan, es troba al començament de l'activitat de Jesús. És un episodi paradigmàtic de l'actuació de Jesús a Jerusalem segons Joan i dona el to del que serà l'enfrontament entre Jesús i «els jueus» en aquest evangeli. Com acostuma a passar en les narracions dels signes de Jesús de Joan, l'interès de la narració no són tant els detalls de l'episodi com el sentit i la significació del gest profètic de Jesús. Això es fa palès en tant que la narració n'ofereix una doble interpretació.

Primer, s'esmenta una coneguda sentència de Jesús sobre la destrucció del temple: «Destruïu aquest temple i jo el

tornaré a aixecar en tres dies» (cf. Mc 14, 58; Mt 26,61; Ac 6,14). La peculiaritat de Joan és que aplica aquesta sentència al mateix Jesús: «Ell es referia al santuari de la seva persona».

D'acord amb aquesta interpretació, el missatge de l'episodi de l'expulsió és que la persona de Jesús substitueix el temple. Aquest ensenyament resulta especialment emfàtic a la fi del segle I, quan apareix Joan i el temple de Jerusalem ja fa anys que ha estat destruït. La persona de Jesús és el nou temple on els cristians adoren Déu en Esperit i en Veritat (cf. Jn 4,23-24).

Però encara hi ha una segona interpretació de l'escena de l'expulsió. L'evange-

li subratlla que la sentència de Jesús sobre el temple només s'entén a la llum de la resurrecció de Jesús, el moment de la fe: «Cregueren en l'esclat i en la paraula que havia dit Jesús». Amb això, Joan aporta una llum molt posterior a l'esdeveniment. És la llum de la Pasqua, que ha estat el marc d'aquesta escena (Jn 2, 13) i de tot l'evangeli (6,4; 11,55; 12,1; 13,1; 19,14; 19,37).

Aquesta llum és la que il·lumina tota l'actuació de Jesús segons Joan. És el punt de mira just per a la lectura de l'evangeli: només des de la Pasqua es pot copsar la veritable dimensió de la vida de Jesús.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

11. Jesús i la purificació del temple

Segons l'evangeli de Joan, quan li pregunten a Jesús quin senyal pot donar que l'autoritzi a expulsar els vedadors de vedells, moltons i coloms i els canvistes del temple, la resposta de Jesús és: «Enderroqueu aquest temple i en tres dies el reedificaré» (Jn 2,19). El seu signe és creu i resurrecció. La creu i la resurrecció el legitimen com aquell que instaura el culte autèntic. Jesús es justifica per la seva passió —el signe de Jonàs, que ell dóna a Israel i al món.

Però la paraula va encara més a fons. Amb raó Joan diu que els deixebles van comprendre la paraula en tota la seva profunditat solament quan en feren memòria després de la resurrecció —fent-ne memòria a la llum de l'Esperit Sant com a comunitat dels deixebles, com a Església.

Amb Jesús arriba un nou culte en un temple no construït per homes. Aquest temple és el seu cos —el Ressuscitat que aplega els pobles i els uneix en el sagrament del seu cos i de la seva sang. Ell mateix és el nou temple de la huma-

nitat. Amb la seva resurrecció comença una manera nova d'adorar Déu, ja no en aquesta o en aquella muntanya, sinó «en esperit i en veritat» (Jn 4,23).

El record dels deixebles ha reconegut Jesús en el just que pateix: el zel per la casa de Déu el duu a la passió, a la creu. Aquest és el gir bàsic que Jesús ha donat al tema del zel. Ha transformat en el zel de la creu el zel que volia servir Déu mitjançant la violència. Així ha establert definitivament el criteri per al zel autèntic —per al zel de l'amor que es dóna. Segons aquest zel s'ha d'orientar el cristià; en això consisteix la veritable resposta a la qüestió sobre el zelotisme de Jesús.

Aquesta interpretació es confirma amb l'episodi amb què Mateu conclou la narració de la purificació del temple. «En el temple se li acostaren paralítics i cecs i els guarí» (21,14). Al mercat dels animals i als negocis amb diners, Jesús hi contraposa la seva bondat guardadora. Aquesta és la veritable purificació del temple.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Amarga la festa dels sentits?

En la primera nota a peu de pàgina de la primera encíclica de Benet XVI, *Deus caritas est* (2006), se cita un fragment de Friedrich Nietzsche, el mestre de la sospita per definició, de la seva coneguda obra *Més enllà del bé i del mal*. «L'Església, amb els seus preceptes i prohibicions, hauria convertit en amargues les coses més belles de la vida.»

Per comprendre aquesta objecció cal aprofundir en les maneres com s'ha transmès el cristianisme durant segles. La transmissió de la fe que molts han rebut ha estat tan summament negativa, que molts han arribat a la conclusió, expressada per Friedrich Nietzsche, que aquesta opció amarga la vida, els sentits, el goig d'existir.

Si realment entengués la meua vinculació personal amb el Crist com un camí per amargar-me la vida, per créixer en el fastiguejar d'existir, de cap manera em mantindria ferm en aquesta opció, ni la proposaria a les persones que més estimo.

La fe, com a relació interpersonal amb el Crist, no té com a objectiu introduir més amargors a les moltes que ja ens dóna la vida, sinó alliberar-nos-en o bé donar-nos el coratge i l'audàcia per afrontar-les amb dignitat.

L'educació de la fe que molts han rebut ha estat molt negativa. L'obsessió pel pecat ha fet oblidar la bellesa d'un cor pur, obert a l'esperança. S'ha deixat de banda el bo, el bell, el diví que hi ha en la vida. També una moral de prohibicions ha impedit descobrir els horitzons meravellosos que es poden trobar en les pàgines de l'Evangelí.

Moltes persones que conec i estimo han rebut aquesta transmissió d'una presentació hostil de Déu, i aquesta imatge deformada i grotesca ha deixat marca en la seva estructura mental i en la seva vida emocional. Afortunadament, no ha estat el meu cas, perquè el Déu que em varen comunicar només anhelava el meu bé, la meua plenitud, el desplegament dels meus talents. Nietzsche diu que els cristians seríem més creïbles si fóssim més alegres. Té tota la raó.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

11. ✚ Diumenge III de Quaresma. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavellayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. Dilluns. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. Dimarts. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. Dimecres. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. Dijous. Santa Madrona (s. ii), vg. i màrtir de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. Divendres. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. Dissabte. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

La espiritualidad del Arca

La espiritualidad del Arca consiste en descender en la escalera de la promoción humana para estar con los débiles y los pobres, para formar una familia y una comunidad con ellos, para servirles. No consiste sólo en hacer cosas para ellos, sino en hacerse amigo de ellos, en vivir sencillamente con ellos.

La espiritualidad del Arca se especifica de una manera clara en estas palabras de Jesús. «Cuando des una comida o una cena, no llames a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a tus vecinos ricos; no sea que ellos te inviten a su vez y tengas ya tu recompensa. Cuando des un banquete, llama a los pobres, a los lisiados, a los cojos, a los ciegos; y serás dichoso, porque no te pueden corresponder, pues se te recompensará en la resurrección de los justos» (Lc 14,12-14).

En la visión bíblica, comer juntos significa hacerse amigos, entrar en alianza, quedar vinculados como hermanos y hermanas.

En El Arca, la misión esencial de los asistentes no es hacer cosas para las personas con discapacidades, sino más bien hacerse amigos suyos, hermanas y hermanos suyos.

Estamos unidos en una alianza de amor; somos miembros de la misma familia. Esto no excluye, claro está, que hagamos cosas para ellos, ni que sepamos cómo dialogar verbalmente con quienes son capaces de recibir y apreciar semejante comunicación. Lo que quiere decir es que lo específico en El Arca es la alianza de amor que nos une a todos.

Amar a una persona no consiste primeramente en hacer algo por ella, sino en ayudarle a descubrir su belleza, su unicidad, la luz oculta en ella, el sentido de su vida.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*. Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

ANTONI BABRA

Ètica i tecnologia

La Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), per mitjà del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE) del Departament de Teologia Moral, en col·laboració amb l'Institut de Tecnoètica de Barcelona (La Salle - URL), va organitzar els dies 13 i 14 de febrer una nova edició de les Jornades d'Ètica i Món Contemporani, enguany entorn de «La qüestió ètica en l'era de la tecnologia». L'objectiu de les sessions, com apunta el Dr. Antoni Babra, professor de Moral Social i director del SEDASE, va ser «contribuir a l'anàlisi ètica de l'activitat tecnològica, en el marc de la Doctrina Social de l'Església».

Per què van triar aquest tema?

Benet XVI, a l'encíclica *Caritas in veritate*, n. 70, parla de «la necessitat urgent d'una formació per a un ús ètic i responsable de la tècnica». D'acord amb aquesta línia, vàrem triar aquest tema perquè creiem que des d'una perspectiva deontològica ha de romandre el principi ètic, que sosté «que tot el que és tècnicament possible no sempre és moralment acceptable».

Què pretenien assolir?

Un equilibri entre la societat tecnològica i els desafiaments ètics, a fi que l'ús de la tecnologia no sigui només l'eficàcia, sinó que estigui al servei del progrés del món d'una manera èticament responsable amb les exigències de la justícia social, la sostenibilitat i el desenvolupament integral de l'home i dels pobles, sense subordinar la cosa espiritual a la cosa material.

I ho van aconseguir?

Sí, perquè ens ha permès constatar que Barcelona és una ciutat seduïda per la tecnociència, on les noves generacions de joves doctorats en aquest àmbit haurien de tenir major accés a empreses del sector. Fruit del debat, apareix el repte dels indefugibles requeriments d'una ètica humanística que reclama aprofundir en criteris de responsabilitat humana.

Oscar Bardaji i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Quin model de salut ens ofereix Jesús? Parlàvem de salut plena, que no sols cura sinó també sana. En aquest procés de transformació ens ofereix una **salut alliberadora**. Els malalts que s'apropen a ell i són guarits, surten alliberats, alleugerits, de les seves càrregues i dels seus dimonis.

La malaltia comporta una càrrega feixuga, en la que no hi ha sols dolor sinó també patiment. El patiment no és solament físic, com deia en Cassel, un gran metge: «los cuerpos duelen, las personas sufren». El patiment pot ser per la incertesa, la desorientació, els sentiments de culpa, de desesperança, de vulnerabilitat, l'exclusió, el sentir-se inútil... i tantes i tantes altres coses més que a voltes porta la malaltia.

Des de la feblesa de la malaltia ens podem deixar «tocar» per les paraules de Jesús i sentir la seva força guaridora, transformadora, sanant, que té el poder de treure culpes, pors, desesperança.

Sentir-se tocat per Jesús és sentir-se transformat, de forma integral, plena i profunda. De trobar seguretat enfront de la incertesa, comprensió enfront de la desorientació, confiança enfront de l'amenaça, estima enfront de la fragilitat, sentit enfront de la percepció de caos.

L'acció sanant de Jesús no és sols per a una època o per a uns malalts concrets, ara i aquí hi està present encara.

Montse Esquerda

Celebració a de la Mare de Déu de Lourdes a la Catedral

Amb el rís del rosari de torxes i la celebració d'una Eucaristia, presidida pel bisbe, el passat diumenge 12 de febrer s'ha celebrat a la Catedral de Lleida, amb una nombrosa participació, la festa de la Mare de Déu de Lourdes. Un any més, ha estat una manifestació de la devoció a la

Mare de Déu, i de l'esperit solidari de l'Hospitalitat. Al finalitzar, el president del l'Hospitalitat, el Sr. Ramon Reig, ha anunciat la propera pelegrinació diocesana a Lourdes per als dies 28, 29, 30 de juny i 1 de juliol. També ha fet esment del curs de formació del voluntariat que aquest any versarà sobre els valors i que s'impartirà, a partir del 29 de febrer, tots els dimecres a les 19 h a l'IREL.

Festa de santa Àgueda a les Borges Blanques

Dissabte, 4 de febrer de 2012, i en la Missa anticipada del diumenge, festivitat de santa Àgueda, l'església parroquial de les Borges Blanques, ha acollit a la junta de l'associació de dones «La Rosada» per commemorar la seva patrona santa Àgueda. Han estat acompanyades per la regidora d'Acció Social i Ciutadania, Pili Chimenos.

La Santa Missa ha estat presidida pel seu vicari, Mn. Josevi Forner, qui ha fet una càlida acollida als presents i a l'associació de dones «La Rosada». Cal ressaltar que, a les misses del dissabte, hi assisteixen tots els nens de catequesi de primera comunió, vinguts de les Borges i dels pobles que componen la nova Unitat d'Acció Pastoral. En la missa, els infants hi participen amb els cants, fent d'escolans i portant l'ofrena per a l'Eucaristia.

A l'ofertori, a més de les habituals ofrenes dels nens de catequesi, l'associació de dones ha ofert una panera amb el pa, el vi i l'oli de la terra. En l'homilia, Mn. Josevi ha destacat el relat de l'Evangeli de Marc, que ha versat sobre el que era un dia sencer en la vida de Jesús. En línia totalment catequística, ha indicat tant a petits com a grans que en la vida quotidiana de convivència familiar és important, abans de respondre qualsevol interrogant o pregunta, poder reflexionar: Què respondria Jesús en aquest cas? Quants matrimonis trencats s'evitarien, si es fes aquesta reflexió! ha comentat.

Amb un cant a la Verge s'ha finalitzat aquesta Santa Missa de record a la verge i màrtir santa Àgueda.

Missa de la Família en la Unitat Pastoral de Cappont

Tots els últims diumenges de mes se celebra la Missa de la Família, preparada pels nens/es, pares i catequistes en la Unitat Pastoral de Cappont.

Els grups de catequesi preparen la litúrgia de la missa, les reflexions sobre les lectures, les ofrenes i pregàries, mentre els pares participen en una xerrada-col·loqui, aquest cop a càrrec del Sr. Laureano Sánchez, doctor en

Pedagogia, sota el títol «Alguns principis bàsics per ser millors pares».

La xerrada s'ha centrat sobretot en reconèixer què «ningú no pot donar el que no té». Per això els pares i mares necessiten, cada vegada més, una major preparació per poder acompanyar el procés evolutiu i educatiu dels seus fills.

S'ha celebrat també la festa patronal de la parròquia de Santa Teresa Jornet (se celebra el diumenge immediat a la data de la seva canonització, el 27 de gener), finalitzant amb el cant «Dels Goixos de Santa Teresa», interpretada per la Coral Cants i Rialles, de l'àrea de la Dona de Cappont.

AGENDA

- **Dilluns 12 de març:**
—Reunió de l'arxiprestat Perifèria, a les 11 h.
—Visita Pastoral a Albatàrrec.
- **Dimarts 13 de març:**
—Els nens de Comunió del col·legi Claver visiten al Sr. Bisbe.
- **Dimecres 14 de març:**
—Curs a l'IREL: «Dels contravalors als valors en la societat», a les 19 h. Organitza l'Hospitalitat de Lourdes.
- **Dijous 15 de març:**
—Conferència a l'IEI: «Sòcrates, el psicoanalista», a càrrec de Josep M. Forné, a les 19.30 h.
—Curs de Teologia Elemental: Pquia. de Sant Ignasi de Loiola de Lleida, a les 20.30 h.
- **Divendres 16 de març:**
—Reunió del Consell de Govern del Bisbat.
—Visita Pastoral a Raimat.
—4a estació d'Enllaç, DPJ, a les 20 h.
- **Dissabte 17 de març:**
—Visita Pastoral a Albatàrrec.
—Coordinadora d'Hospitalitats catalanes organitzat per Hospitalitat Lourdes, a la Casa de l'Església, de 10 a 14 h.
- **Diumenge 18 de març:**
—Dia del Seminari (les col·lectes de les misses són per al Seminari Diocesà). St. Josep i Dia del Pare.
—La setmana vinent comença la Setmana de la Família (del 19 al 25) amb els diversos actes celebratius.
—Missa del 4t Diumenge de Quaresma, a les 19.30 h, a la Catedral.

AYUDANDO A VIVIR

Libertad y responsabilidad

Ante la larga crisis que sufrimos va sintiéndose cada vez más la petición de un rearme moral de nuestra sociedad. Hace falta aplaudir esta sensibilidad que patentiza un impulso ético y de responsabilidad colectiva. Me queda la duda de si esta sensibilidad pasa por las decisiones personales y se va traduciendo en procesos de cambio económico, político, cultural, etc. Sin decisiones que nos implican a cada cual resultará difícil construir entre todos una sociedad de más calidad y en base a valores más altos, más nobles.

Todos somos libres a la hora de actuar y lo hacemos bajo nuestra responsabilidad, pero somos seres sociales, personas interrelacionadas, nunca sólo individuos aislados. Nuestras decisiones comportan responsabilidades también ante los otros: es el componente moral.

La proximidad de una nueva Pascua es una buena oportunidad para identificar aquello que realmente mueve nuestras decisiones. Celebrar la Pascua —que es anuncio y experiencia de liberación de todos los límites posibles— pide crecer en una libertad acompa-

ñada de actitudes responsables, públicas y privadas, y desarrollar positivamente las muchas posibilidades con qué el Señor nos ha bendecido. También el sentido trascendente de nuestra vida. Tenemos capacidades sorprendentes y debemos plantearnos continuamente aquello que podamos y debemos ser. Será la mejor manera de ver y decidir qué hace falta cambiar en aquello personal y en aquello colectivo.

Ciertamente todos tenemos mucho a corregir. También en la vida de los cristianos y en la misma Comunidad Eclesial hay déficits y no podemos vivir satisfechos, ni como individuos ni como institución. Pero siempre es posible (y necesario) mejorar. Podemos estar bien seguros que vivir con la dignidad que nos corresponde, es decir, con libertad, justicia, verdad, amor... y responsabilidad, es la mejor de las fortunas. No llegar a unos buenos niveles en estos valores, siempre será una desgracia.

Pienso que nos deberíamos ayudar los unos a los otros a vivir más abiertos al futuro, aun cuando no tenemos muy claro hacia dónde vamos, pero nadie niega

que vamos dejando atrás una época. El Papa Benedicto XVI en su encíclica sobre la esperanza cristiana («Spe salvi») dice que la fe nos da ya ahora algo de la realidad esperada, que atrae el futuro dentro el presente, de forma que el futuro ya no es el puramente «todavía no», y que las realidades futuras repercuten en las presentes y las presentes en las futuras.

Los problemas que nos acompañan son innegables, y numerosas nuestras infidelidades, pero no nos han de abrumar: las nubes no nos pueden llevar a negar las estrellas. Hace falta que abramos los ojos también a todas las realidades positivas y a los pequeños crecimientos de cada día. Es con esta actitud esperanzada cómo hemos de ir realizando nuestro proyecto pastoral diocesano de presencia de Iglesia en el mundo, porque los seguidores de Jesús «tal y como él nos ha prometido, esperamos un cielo nuevo y una tierra nueva, donde reinará la justicia» (2Pe 3,13).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737